

כל הרוקין פרק שמיני שקלים

ריבב"ן

רבן העדה

מסורת הש"ס

אבג.

עין משפט נר מצוה

בבא מציעא פ"ג הל' ט'
בבא מציעא פ"ג הל' ט'
בבא מציעא פ"ג הל' ט'

בכרעמיס וסקל היינו סקל וסלע ד' דינרין. פ"י אחר רובע דינר כדאמרין לעיל: ירושלמי עבר והקדיש מן מה לאמר ר' שמעון רבינו צטלה גדול אמר עבר והקדיש קדשו ר' יודן כעא קומי ר' יוסי הכא אומר קדשו פ"י רובע שקל של גר והכא אומר לא קדשו פ"י נשקלים וככורים אחר ליה תמן שמה יבנה בית המקדש ומתום תרומת הלשכה בומנה נאחד כנסן והכא מה אית לך רב אלעזר ורב המנונא נשם רב אמרי הלכה כר' שמעון:

שליקא לה מסכת שקלים כ"ד

תקלן חרות

אמר קדשו. היינו כרביעית כסף דגר כדאמר הכא: והכא אמר לא קדשו. היינו נשקלים לריש בן יהודה אלוניא דריש דגם נשקלי ס"ל דלא קדשו אף כדיעבר ומכוסרים לא קשאו משום דאיתעשאו לה מקרא דלא חל עליה שם ניוסרים כלל אלל שקלים ס"ד דמשום תקלה גס כן דמויא דרביעית של גר ואם כן אמרי לא קדשו כדיעבר כמו רביעית של גר: ר"ג תמן אין מקדש. להכי נשקלים לא שילין בן חייב בית המקדש חיישין שלא יצוהו להקדש ויהו דקאמר ויית עד כר שמה

לא קדשו דעיקר טעם דאין להקדיש שקלים בזמן הזה משום שאין מקדש ולא חל שם הקדש עליה כלל דאף אם יבנה בית המקדש חיישין שלא יצוהו להקדש ויהו דקאמר ויית עד כר שמה

אמר קדשו והכא את אמר לא קדשו א"ל ואתמן לכך אין "מקדישין לכתחלה לפי שצויה להקריב מתרומה חדשה והיאך ה"ל ישנה והכא מאי אית לך למימר דהיא ישנה היא "לוגבי הקדשות אחרים וקינו של גר אינו צריך חדשה ואם הקדיש קדוש

מותרת החדשה והיאך ה"ל ישנה והכא מאי אית לך למימר דהיא ישנה היא "לוגבי הקדשות אחרים וקינו של גר אינו צריך חדשה ואם הקדיש קדוש מן החדשה בומנה באחר בניסן והכא מאי אית לך רב המנונא ורב אדא בר אבהו בשם רב הלכה כר"ש (רב אדא ורב המנונא בר אדא בר אחיה בשם רב הלכה כר"ש):

הדרן עלך פרק כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים

הדרן עלך פרק כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים

שקלים את אמר לא קדשו ולריש בן יהודה דלעיל פריך: פ"ל תמן. גבי שקלים אין מקדישין לכתחלה דה"ל תרומה ישנה שמה יעבור השנה ומתקנת חכמים דלפי כדיעבר לא קדשו: ר"ג ה"ל ישנה היא לוגבי הקדשות אחרים וקינו של גר פ"ל שייסי מן הסוד. הלכן אם הקדיש קדוש כדיעבר: ופריך ויית עד שיבנה כספיק. גס נשקלים יית עד בנין כהמ"ק ותהיה חדשה ומשי שמה יבנה הבית ככדאשונה. בניסן ומתום תרומה או ומה שנוצר ככר ה"ל ישנה: והכא. גבי קינו של גר מה אית לך למיחס הלכן קדוש:

הדרן עלך פרק כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים

ויניחה ער שיבנה בית המקדש שמה יבנה הבית ככדאשונה ותתום תרומת הלשכה מן החדשה בומנה באחר בניסן והכא מאי אית לך רב המנונא ורב אדא בר אבהו בשם רב הלכה כר"ש (רב אדא ורב המנונא בר אדא בר אחיה בשם רב הלכה כר"ש):

הדרן עלך פרק כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים

הדרן עלך פרק כל הרוקין וסליקא לה מסכת שקלים

לא קדשו דעיקר טעם דאין להקדיש שקלים בזמן הזה משום שאין מקדש ולא חל שם הקדש עליה כלל דאף אם יבנה בית המקדש חיישין שלא יצוהו להקדש ויהו דקאמר ויית עד כר שמה

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם ויתברך

הדרן עלך מסכת שקלים והדרן עלן. דעתן עלך מסכת שקלים ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת שקלים ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה בלנו אנהו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל בלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיקי למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיייתני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנהו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שחר והם עמלים ואינן מקבלים שחר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסים מסכת שקלים בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסימם ללמוד וללמוד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאכתבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחיהו. בחייכון וביומיכון ובחיי בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באוריתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומוזני רויחי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומוי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: